

Klaagschriftnummer: K/20.0007

De regionale klachtencommissie Wvggz Groningen behandelt het klaagschrift dat op 15 oktober 2020 is binnengekomen bij de klachtencommissie. De klacht is ingediend door de advocaat van klager. De klacht richt zich tegen de geldigheidsduur van de opgelegde zorgmachtiging, de uitvoering van de vormen van verplichte zorg en de bejegening door de casemanager. De voor behandeling verantwoordelijke personen zijn verweerder 1, psychiater en verweerder 2.

Verloop van de klachtprocedure

Het klaagschrift is ontvangen op 19 oktober 2020. Klager heeft middels een ondertekende toestemmingsverklaring toestemming gegeven voor inzage van zijn dossier. De schriftelijke reactie van verweerders is ontvangen op 29 oktober 2020.

Schriftelijke stukken (klachtdossier):

- Klaagschrift, ontvangen op 15 oktober 2020;
- Verweeterschrift, inclusief 2 bijlagen: WhatsApp correspondentie tussen klager en verweerder 2 en transcriptie van de audioberichten die klager heeft verstuurd, ontvangen op 29 oktober 2020;
- Schriftelijke reacties van de advocaat, ontvangen op 26 en 29 oktober 2020.

Inzage van het patiëntdossier van klager heeft voorafgaand aan de zitting plaatsgevonden. In verband met de maatregelen omtrent het Corona-virus heeft de zitting plaatsgevonden middels een beeldbel-verbinding via Microsoft Teams.

Hoorzitting van 2 november 2020. Hieraan namen deel:

- de advocaat;
- verweerders, bijgestaan door de jurist gezondheidsrecht.

en voor de klachtencommissie:

- waarnemend voorzitter klachtencommissie;
- psychiater, lid klachtencommissie;
- klinisch psycholoog, lid klachtencommissie;

Voor de verslaglegging nam de ambtelijk secretaris klachtencommissie deel.

De inhoud van het klaagschrift en het verweerschrift wordt hier als herhaald en ingelast beschouwd.

De klacht

Klager wenst geen deel te nemen aan de zitting ter behandeling van zijn klacht. De advocaat heeft namens klager zakelijk en verkort weergegeven het navolgende naar voren gebracht:

De klacht is gericht tegen de uitvoering door de zorgverantwoordelijke van artikelen 8:7 en 8:9 Wvggz. De Rechtbank Noord Nederland heeft op 12 augustus 2020 een zorgmachtiging verleend ten aanzien van klager, geldig tot en met 12 februari 2021. Klager was niet aanwezig bij de zitting.

In de informatie die door verweerders is gegeven bij de Rechtbank Noord Nederland is opgenomen dat klager door een psychotische episode, een disruptieve impulsbeheersingsstoornis, agressie en een bedreigende houding niet in staat zou zijn de prestaties die hij nu laat zien te verrichten.

In deze informatie ontbraken belangrijke zaken omtrent de toestand van klager: klager had een goed contact met zijn reclasseringsmedewerker en met een medewerker van het WIJ-team van de gemeente Groningen. Daarnaast hebben verweerders niet kenbaar gemaakt dat zij een zorgvuldig contact onderhielden met onder meer de reclasseringsmedewerker, dit is voor de advocaat belangrijke informatie die hem door het verweerschrift voor de behandeling van de klachtzaak pas ter ore is gekomen. Dergelijke informatie is ook van belang voor de rechter, zodat deze desgewenst andere bij klager betrokken instanties, zou kunnen vragen om hun mening over de toestand van klager om tot een goed beeld te komen.

Na de zitting heeft de advocaat telefonisch contact met klager gehad. Klager bleek bij familie in Eindhoven te zijn, hij was na het intakegesprek met verweerder 2 gevlucht naar zijn familie. Klager heeft het contact met verweerder 2 als zeer intimiderend ervaren. Uit de contacten met klager heeft de advocaat opgemaakt dat klager zich had verzoend met zijn familie in Eindhoven en inmiddels werkzaam is in het magazijn van Ikea Eindhoven. In Groningen stond klager er alleen voor, dit is in Eindhoven niet meer het geval.

Gezien de onvindbare toestand van klager waren verweerders niet in staat om de zorgmachtiging binnen twee weken na afgifte, zijnde de termijn van art. 8:1 Wvvgz, ten uitvoer te leggen. De advocaat heeft zich op het standpunt gesteld dat om voornoemde reden de zorgmachtiging is komen te vervallen. De advocaat is van mening dat art. 8:1 Wvvgz als opvolger gezien dient te worden van artikel 10, lid 1 wet BOPZ, waarin uitdrukkelijk was bepaald dat tenuitvoerlegging van de voorlopige machtiging niet meer mogelijk is zodra meer dan twee weken na haar dagtekening zijn verlopen.

Op 8 oktober 2020 heeft klager een brief ontvangen van verweerder 2, de advocaat heeft geen afschrift van deze brief ontvangen via verweerders. In deze brief wordt klager gevraagd om contact met verweerder 2 op te nemen om telefonisch toe te kunnen lichten welke stappen zullen worden gezet in het kader van de zorgmachtiging. Zoals voorgaand reeds gemeld is de advocaat van mening dat de zorgmachtiging is vervallen. Bovendien hadden verweerders op 8 oktober 2020 een nieuwe brief in het kader van art. 8:9 Wvvgz aan klager en de advocaat moeten doen toekomen, een dergelijke brief is alleen opgesteld op 18 augustus 2020. Dit is niet conform de wet.

Verweerders hebben zich omstreeks de datum van verzending van de brief niet op de hoogte gesteld van de actuele gezondheidstoestand van klager en overleg met hem gevoerd, zoals in art. 8:9 van de Wvvgz is opgenomen als één van de vereisten voor het verlenen van verplichte zorg. Uit de brief van 8 oktober 2020 blijkt volgens de advocaat niet dat verweerders bereid zijn om zich te vergewissen van de actuele gezondheidstoestand van klager. In deze brief staat alleen vermeld dat er een zorgmachtiging is en dat verweerder 2 telefonisch aan klager toe wil lichten wat de (kennelijk al vaststaande) komende stappen zullen zijn die zij zullen ondernemen.

De informatie over de gezondheidstoestand van klager waar verweerders zich op baseerden was inmiddels achterhaald. De huidige situatie van klager is wezenlijk anders dan in augustus 2020. Klager heeft een goed contact met zijn familie en zij zijn zich intensief voor klager gaan inzetten. Klager is al geruime tijd in loondienst werkzaam. Hij heeft zijn woning in Groningen ontruimd en zich inmiddels in Eindhoven gevestigd.

Klager is inmiddels verwezen naar GGZ Eindhoven, hij heeft nog geen contact met deze instelling gehad maar wacht dit af. Klager is bereid om vrijwillig hulp te aanvaarden in Eindhoven, hij wil werken aan zijn problemen. De intimiderende bejegening door verweerder 2 heeft klager doen besluiten te vluchten. Deze bejegening heeft bij klager een diep wantrouwen jegens verweerder 2 teweeg gebracht. De advocaat vermoedt dat klager op dit moment geen medicatie gebruikt.

Klager heeft op 18 oktober 2020 meegewerkt aan een radio-interview. De programmamakers hebben voorafgaand aan de uitzending van het fragment contact gezocht met Lentis, voor zover bekend bij de advocaat, maar alleen een erg korte, formele reactie terug gekregen. De advocaat is van mening dat verweerders de mogelijkheid hebben gehad te reageren maar deze mogelijkheid niet hebben benut.

Het verweer

Verweerders hebben, zakelijk en verkort weergegeven, het navolgende naar voren gebracht:

Klager werd in juli 2018 door de reclassering verwezen naar Ambulant Forensische Psychiatrie Noord Nederland (AFPN) in Groningen. Er werd ingezet op diagnostiek, delict analyse en risicotaxatie. Klager had als hulpvraag “help me verhuizen naar Brabant of het zuiden van het land”. Klager werkte niet mee aan de nodige diagnostiek en algehele behandeling. In november 2019 werd klager overgedragen aan ForFact voor intensieve thuisbegeleiding/bemoeizorg.

De eerste contacten vanuit ForFact met klager verliepen moeizaam, klager bleef bij zijn eerdere hulpvraag om te verhuizen en hij kon niet accepteren dat deze hulpvraag niet kon worden gehonoreerd. De houding van klager veranderde al snel van functioneel en (soms) vriendelijk naar vijandig en verbaal agressief. Al vrij snel heeft het ForFact op moeten schalen naar crisismanagement om de veiligheid voor klager zelf, het personeel van het AFPN en ForFact (met name verweerder 2) en de samenleving te waarborgen. Opvallend was dat wanneer klager anti-psychotische medicatie gebruikte, hij zich beter voelde en beter in contact was met iedereen. Er werd vanuit betrokken hulpverleners van ForFact veelvuldig contact onderhouden met andere bij klager betrokken instanties, waaronder de (voormalig) reclasseringsmedewerker van klager, de wijkagent en de afdeling Openbare Orde en Veiligheid van de Gemeente Groningen. De (voormalig) reclasseringsmedewerker van klager uitte regelmatig zijn zorgen over het psychische toestandbeeld van klager. Klager uitte veelvuldig ernstige dreigementen richting een persoon genaamd de heer B. en de (voormalig) reclasseringsmedewerker heeft de politie enkele malen gevraagd klager op te zoeken. Het besluit om een zorgmachtiging aan te vragen voor klager is met de (voormalig) reclasseringsmedewerker besproken en deze vond dit een goed idee.

In de aanvraag voor de zorgmachtiging behoort informatie opgenomen te worden die nodig is voor de rechter om een oordeel te geven. De advocaat was op 3 juli 2020 reeds betrokken bij de casus van klager en heeft dien ten verstande vanaf dat moment ook alle juiste informatie ontvangen. Ter zitting heeft verweerder 2 toegelicht welke andere instanties betrokken waren bij de zorg omtrent klager, de advocaat van klager zat naast verweerder 2 toen deze dit toelichtte.

Op 25 juni 2020 heeft klager tijdens een telefonisch contact verweerder 2 uitgescholden, bedreigd en geïntimideerd. Dezelfde dag is klager thuis bezocht door twee collega's van verweerder 2 en de wijkagent. Klager werd aangesproken op zijn gedrag en er werd geprobeerd om hem te motiveren tot het gebruik van de medicatie. Klager beloofde wederom verbetering.

Op 26 juni 2020 heeft klager aan verweerder 2 kenbaar gemaakt dat hij boos was omdat deze de politie op hem had afgestuurd. Klager dreigde dat hij naar het ForFact zou komen en daar alles zou vernielen. Klager kwam dezelfde dag daadwerkelijk onaangekondigd bij het ForFact, hij wilde een gesprek omdat hij boos en ontevreden was omdat er nog steeds geen woning voor hem gevonden was. Verweerder 2 was niet in het gebouw aanwezig en klager werd gesproken door zijn voormalig psychiater en een verpleegkundige. Klager werd in dit gesprek geïnformeerd over het aanvragen van de zorgmachtiging. Klager was het hier niet mee eens. Er waren verschillende factoren die een rol hebben gespeeld bij het aanvragen van de zorgmachtiging.

De dreigementen, het uitschelden en de intimidaties van klager richting het met name verweerder 2 werden hierna alleen maar erger. Klager bleef medewerkers telefonisch lastigvallen. Hij heeft verweerder 2 zowel telefonisch, face tot face als via WhatsApp meermaals uitgescholden, geïntimideerd en bedreigd. Ook heeft hij bedreigingen geuit richting de familie van verweerder 2.

Na deze acties blokkeerde klager het telefoonnummer van het ForFact en verweerder 2 waardoor contact opnemen niet mogelijk was.

Wanneer verweerder 2 via een anoniem nummer contact opnam hing klager direct op, maar begon via WhatsApp opnieuw te schelden, intimideren en te dreigen. Vanwege deze bedreigingen werd klager de laatste tijd thuis bezocht in het bijzijn van de wijkagent.

Nadat klager was beoordeeld voor de medische verklaring behorend bij de aanvraag voor een zorgmachtiging raakte hij uit contact met verweerders. Klager gaf twee weken voor de zitting voor de zorgmachtiging via een ingesproken bericht van WhatsApp aan dat hij bij de zitting zou komen samen met zijn familie en na de zitting zou hij verweerder 2 aanklagen. Klager kwam echter niet bij de zitting.

Op 14 augustus 2020 benaderden verweerders klager telefonisch met een anoniem telefoonnummer. Klager nam de telefoon op maar zodra hij hoorde wie er belde verbrak hij de verbinding direct. Direct daarna is opnieuw gebeld maar klager nam de telefoon niet op. Het was dus niet mogelijk om met klager in gesprek te gaan ter voorbereiding op de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg.

Ongeveer een uur na het contact heeft klager zelf verweerder 2 gebeld en vertelde boos te zijn op hem, niet op Lentis of het ForFact, maar op verweerder 2 persoonlijk. Het was oorlog tegen verweerder 2, zo verklaarde klager maar hij wilde niet uitleggen welke gevolgen de 'oorlog' zou hebben voor verweerder 2.

Tijdens dit gesprek heeft verweerder 2 klager geïnformeerd over de afgegeven beschikking en het voornemen om klager op te laten nemen voor (nadere) diagnostiek en behandeling. Klager geeft aan dat hij niet mee zal werken aan de verplichte zorg. In de daaropvolgende periode was klager niet thuis en was hij ook niet telefonisch bereikbaar voor verweerders.

Per 12 juni 2020 was het toezicht vanuit de reclassering voor klager gestopt. De (voormalig) reclasseringsambtenaar gaf echter nadien bij verweerder 2 aan contact met klager te hebben gehad en van hem begrepen te hebben dat hij in Eindhoven bij familie verbleef. Klager heeft tevens in een WhatsApp bericht aan verweerder 2 laten weten dat hij in Eindhoven was waar hij vakantie vierde bij familie, verweerders waren verrast omdat zij niet beter wisten dan dat klager alleen familie in Engeland had. Zij kenden klager als een eenzame man.

Begin september 2020 werd verweerders duidelijk dat klager niet meer in Groningen woonde maar inmiddels was verhuisd naar Eindhoven. Via de wijkagent uit Eindhoven heeft verweerder 2 het adres gekregen waar klager zou verblijven. Daarop is op 8 oktober 2020 klager per brief verzocht om contact op te nemen met verweerder 2 om met hem te kunnen bespreken wat de vervolgstappen zouden zijn. Behalve via telefonische beledigingen op 15, 16 en 22 oktober 2020 heeft klager niets van zich laten horen. Verweerders maken zich zorgen om klager.

Wanneer het contact met klager tot stand zou komen willen verweerders weten hoe het met hem gaat en hoe het gaat met de stemmen in zijn hoofd. Verweerder 2 beschuldigt klager nergens van, verweerders willen goede zorg verlenen en zullen alles doen om dit goed te laten verlopen. Verweerder 2 zou daarnaast van klager willen weten waarom hij hem zulke intimiderende en bedreigende berichten stuurt. Hij is van mening dat op het moment dat het goed met iemand gaat, diegene normaal in gesprek zou kunnen gaan. Dergelijk gedrag is tot op heden niet zichtbaar bij klager. Klager heeft op 22 oktober 2020 om 18:09 uur voor het laatst contact gezocht met verweerder 2, hij belde met een anoniem nummer en schold verweerder 2 uit.

Verweerders benadrukken dat de zorgmachtiging geenszins is komen te vervallen. De advocaat miskent het verschil tussen tenuitvoerlegging en de uitvoering van de zorg. De tenuitvoerlegging ziet op de handelingen die moeten worden verricht teneinde de zorgaanbieder in de gelegenheid te stellen om de zorgmachtiging, crisismaatregel of machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel te kunnen uitvoeren, zoals bijvoorbeeld het vervoeren van de betrokkene van woning naar polikliniek of instelling.

De officier van justitie is ingevolge artikel 8:1, het eerste en derde lid verantwoordelijk voor de tenuitvoerlegging van de zorgmachtiging. De uitvoering betreft vervolgens alle interventies in het kader van de verplichte zorg die in de machtiging zijn opgenomen. Bij beschikking van de Rechtbank Noord Nederland van 12 augustus 2020 is een zorgmachtiging verleend ten aanzien van klager en is bepaald dat deze machtiging geldt tot en met uiterlijk 12 februari 2021. De in de zorgmachtiging genoemde verplichte zorgvormen zijn daarbij ook toegewezen gedurende zes maanden.

Pas wanneer zorg op vrijwillige basis niet mogelijk is, kan de zorgverantwoordelijke een beslissing nemen om over te gaan tot verplichte zorg. Artikel 8:9 waarborgt dat de vormen van verplichte zorg, waartoe de rechter of burgemeester een legitimatie heeft verstrekt, alleen kunnen worden toegepast als de in die zorgmachtiging omschreven omstandigheden zich voordoen. Artikel 8:9 onderstreept dat iedere vorm van verplichte zorg met terughoudendheid moet worden toegepast en altijd vooraf getoetst moet worden aan de algemene beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit, veiligheid en effectiviteit. De zorgverantwoordelijke neemt ter uitvoering van de zorgmachtiging een beslissing tot het verlenen van verplichte zorg op schrift en voorzien van een schriftelijke motivering.

Kort na afgifte van de zorgmachtiging voor klager hebben verweerders als zorgverantwoordelijk een schriftelijke gemotiveerde beslissing genomen tot verplichte zorg in het kader van artikel 8:9 Wvvgz. Zoals blijkt uit de motivatie in het kader van de voorbereiding van de beslissing is dit besluit gedegen tot stand gekomen waarbij de zorgverantwoordelijke zich onder meer wel zeker op de hoogte heeft gesteld van de actuele gezondheidstoestand van klager opdat niet onnodig naar dwang wordt gegrepen. Bij deze verplichting gaat het om de algehele toestand van klager, inclusief een beoordeling van omgevingsfactoren. Er was op dat moment nog sprake van een actuele situatie, gezien het korte tijdsverloop tussen de beschikking en het 8:9 besluit. Deze beslissing is met een begeleidende brief naar klager en uiteraard zijn advocaat gestuurd.

Een zorgmachtiging in het kader van de Wvvgz is wezenlijk anders dan de Rechterlijke machtiging (RM) in het kader van de Bopz. Een RM diende twee weken na oplegging gerealiseerd te worden. Bij een zorgmachtiging in het kader van de Wvvgz kunnen er meer vormen van verplichte zorg worden opgenomen. Voordat een van de vormen van verplichte zorg vanuit de zorgmachtiging kunnen worden ingezet dient de zorgverantwoordelijke zich te vergewissen van een reëel toestandsbeeld van de betrokkene. Dit is in overeenstemming met het beoogde doel van de Wvvgz: het kunnen schakelen tussen de verschillende vormen van verplichte zorg.

De advocaat geeft een andere invulling aan de brief van 8 oktober 2020 van verweerder 2 aan klager dan beoogd. In de brief staat niets vermeld over de gevolgen van de uitvoering van zorgmachtiging. Ook uit de berichten die daarna zijn verstuurd door verweerder 2 aan klager via onder meer WhatsApp kan niet worden opgemaakt dat er vooraf bekend was welke vormen van verplichte zorg zouden worden ingezet, er is niet benoemd dat klager zou moeten worden opgenomen. Er is toegelicht dat de zorg voor klager wordt overgedragen aan GGZ Eindhoven voor beoordeling van de situatie omtrent klager. Vanuit de zorgverplichting is Lentis verplicht om goede zorg te bieden, daar hoort bij dat verweerders contact met klager zoeken.

Het radiofragment waar door klager en zijn advocaat naar wordt verwezen is uiterst kwalijk en valt ten zeerste te betreuren. Lentis wordt ten onrechte afgeschilderd als een soort malafide zorgaanbieder. In het radiofragment wordt geciteerd uit landelijk ontwikkelde informatieproducten welke zijn opgesteld door werkgroepen van verschillende ketenpartijen en bedoeld voor organisaties die de Wvvgz uitvoeren. Het gaat onder meer om informatieverplichtingen. Lentis heeft aan alle wettelijke informatieplichten voldaan en heeft juist zorgvuldig en gedegen gehandeld.

Verweerders kunnen zich absoluut niet vinden in de stelling van klager dat verweerder 2 klager zou hebben geïntimideerd. Verweerder 2 is altijd correct gebleven en heeft klager altijd met respect behandeld, zo zal ook blijken uit de bij het verweer gevoegde weergave van de gesprekken via WhatsApp.

De stelling dat klager vrijwillig hulp zou willen aanvaarden in Eindhoven is een tegenstelling tot wat klager eerder heeft aangegeven bij verweerders: klager heeft altijd al willen verhuizen en een leven willen leiden zonder hulp. Dit heeft klager nogmaals herhaald in een WhatsApp bericht aan verweerder 2. Verweerders zijn nog steeds van mening dat klager psychiatrische problemen heeft, hij blijft rancuneus jegens verweerder 2 en een persoon genaamd de heer B.

Verweerder 2 wordt nog steeds middels WhatsApp berichten gediskwalificeerd, uitgelachen en gekleineerd. De verwijten die klager hierin noemt kunnen worden gezien in het kader van een paranoïde waanstemming.

Overwegingen en conclusies van de klachtencommissie

Ten aanzien van de ontvankelijkheid en de bevoegdheid

Op grond van artikel 10:3 Wvvgz kan de betrokkene, de vertegenwoordiger of een nabestaande van betrokkene een schriftelijke en gemotiveerde klacht indienen bij de klachtencommissie over de nakoming van een verplichting of een beslissing op grond van de in dat artikel opgesomde artikelen uit de Wvvgz.

Het klachtonderdeel over de bejegening is gestoeld op de Wet Kwaliteit Klachten Geschillen Zorg (Wkkgz). De Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen is bevoegd dergelijke klachten te behandelen wanneer deze tezamen met klachten op grond van de Wvvgz worden behandeld, zoals opgenomen in de klachtenregeling, laatstelijk gewijzigd op 1 april 2020. Op grond van artikel 3.6 van de klachtenregeling van Lentis bericht de klachtencommissie middels deze uitspraak klager, verweerders, de directeur van de zorggroep Forint, de geneesheer directeur en de Raad van Bestuur over haar bevindingen en (eventuele) adviezen.

De directeur van de Zorggroep Forint zal vervolgens binnen twee weken een bericht aan klager, verweerders en de klachtencommissie dienen toe te zenden. Dit bericht bevat in elk geval een oordeel over het klachtonderdeel ten aanzien van de bejegening, eventueel te nemen of genomen maatregelen en de mogelijkheden voor een vervolg op de behandeling van de klacht.

Op grond van artikel 21 lid 1 sub b Wkkgz kunnen klagers, indien zij na ontvangst van voormelde mededeling van zorgaanbieder van mening zijn dat hun klacht onvoldoende is weggenomen zich wenden tot de GGZ Geschillencommissie in Den Haag.

De Rechtbank Noord Nederland heeft op 12 augustus 2020 een zorgmachtiging opgelegd ten aanzien van klager voor de duur van maximaal zes maanden waarin een aantal vormen van verplichte zorg zijn opgenomen, te weten:

- het toedienen van medicatie;
- alsmede het verrichten van medische controles of andere medische handelingen en therapeutische maatregelen, ter behandeling van een psychische stoornis, dan wel vanwege die stoornis, ter behandeling van een somatische aandoening;
- het uitoefenen van toezicht op betrokkene;
- onderzoek van de woon- of verblijfruimte op gedrag-beïnvloedende middelen en gevaarlijke voorwerpen;
- het controleren op de aanwezigheid van gedrag-beïnvloedende middelen;
- het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik van communicatiemiddelen (met name in ambulante setting);
- opnemen in accommodatie.
en gedurende deze opname:
 - beperking in de bewegingsvrijheid;
 - insluiten;
 - onderzoek aan kleding of lichaam.

De klacht is gericht tegen de uitvoering door de zorgverantwoordelijke van artikelen 8:7 en 8:9 Wvvgz in het kader van de opgelegde zorgmachtiging. De geldigheid van de zorgmachtiging is opgenomen in de beschikking.

De ten uitvoerlegging van de zorgmachtiging door de officier van justitie is binnen de in artikel 8:1 Wvvgz gestelde termijn van twee weken na oplegging gebeurd. De Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen heeft niet kunnen constateren dat er niet aan de regels ten aanzien van de uitvoering van de zorgmachtiging is voldaan waardoor deze zou zijn komen te vervallen, zoals de advocaat stelt. Bovendien acht zij een verwijzing naar de vroegere wetgeving in het kader van de Bopz volstrekt onjuist. De Bopz is met de inwerkingtreding van de Wvvgz niet meer uitvoerbaar anders dan wanneer er nog sprake is van een beschikking zoals afgegeven vanuit artikel 40 Wet Bopz met een geldigheidsduur tot in 2020. Artikel 8:1 Wvvgz kan dan wel als opvolger van artikel 10 lid 1 Wet Bopz worden gezien, bij naleving van een beschikking in het kader van de Wvvgz gelden de regels zoals opgenomen in deze wetsartikelen.

De zorgaanbieder heeft vanuit de functie van verweerders na afgifte van de beschikking vele stappen ondernomen om te kunnen komen tot uitvoering van zorg op vrijwillige basis, dan wel wanneer dit niet mogelijk zou zijn, inzet van vormen van verplichte zorg. Door het feit dat klager zich lange tijd onttrok aan elke vorm van behandeling was het voor verweerders niet mogelijk om een actueel beeld van de gezondheidstoestand van klager te krijgen en daarop een behandelbeleid te formuleren.

De Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen heeft niet kunnen constateren dat er in de brief van 8 oktober 2020 wordt gesproken over vooropgezette inzet van eventuele vormen van verplichte zorg zoals bijvoorbeeld opname in een accommodatie. Verweerders hebben geprobeerd om met klager in contact te komen om te kunnen bezien welke vormen van zorg aan de orde zouden moeten zijn. Klager is inmiddels aangemeld bij GGZ Eindhoven, echter totdat de zorgverlening vanuit deze instelling daadwerkelijk tot stand is gekomen heeft Lentis, en specifiek gezien het ForFact, een zorgverplichting aan klager. Klager onttrekt zich aan elke mogelijkheid om te komen tot een beoordeling van zijn toestand, terwijl verweerders alle mogelijkheden benutten om met hem in contact te komen om zich te vergewissen van zijn toestand en daarop te komen tot een behandelbeleid.

De Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen verklaart het klachtonderdeel over de uitvoering van artikelen 8:7 en 8:9 van de Wvvgz en het klachtonderdeel over de geldigheidsduur van de zorgmachtiging **ongegrond**.

Voor wat betreft het klachtonderdeel over de bejegening van verweerder 2 jegens klager overweegt de Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen als volgt:

Klager lijkt gepreoccupeerd te zijn door de slechte verstandhouding met verweerder 2. Verweerders hebben op vele manieren getracht dit te doorbreken. Dit lijkt echter zeer moeizaam tot niet mogelijk. Klager reageerde niet of met agressieve opmerkingen op de pogingen van verweerder 2 om met hem in contact te komen. Verweerder 2 heeft in de teamoverleggen besproken dat het niet lukte om contact met klager te krijgen. Hierop is geprobeerd om via andere teamleden in contact te komen met klager. Uit de als bijlage bij het verweerschrift ingediende weergave van de contacten via WhatsApp tussen verweerder 2 en klager is niet gebleken dat er sprake zou zijn van een intimiderende bejegening van klager door verweerder 2. De advocaat heeft hier tevens geen bewijzen voor aangedragen. De Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen adviseert de directie van de Zorggroep Forint dan ook het klachtonderdeel over de bejegening **ongegrond** te verklaren.

Beoordeling en advies

De Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen verklaart de klachtonderdelen over de uitvoering van artikelen 8:7 en 8:9 van de Wvvgz en de geldigheidsduur van de zorgmachtiging **ongegrond**

En adviseert de directie van de Zorggroep Forint het klachtonderdeel over de bejegening van klager door verweerder 2 **ongegrond** te verklaren.

Vervolg

Klager en de zorgaanbieder kunnen op grond van artikel 10:7 lid 2 Wvggz, een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift indienen bij de bevoegde rechter ter verkrijging van een beslissing over de klachten die betrekking hebben op de Wvggz.

Aldus gegeven te Groningen op 2 november 2020, door de waarnemend voorzitter, en de leden in aanwezigheid van de ambtelijk secretaris.

Secretaris klachtencommissie

Secretariaat:
Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen
Postbus 128
9470 AC ZUIDLAREN

Deze uitspraak is verstuurd op 16 november 2020.